

Съ живописенъ слогъ доказалъ Ботийовъ на калоферскиятъ плебеи, че слѣдъ народната революция, тѣ ще изгубятъ само тежкото си робство, а ще спечелятъ едно по-сносно положение. „Новата наука заповѣда на всички да работятъ и да нѣма сиромаси и богати. Комунизмътъ е новото християнство за народитѣ. Той ще отсѣче рѣцѣтѣ на изѣдницитѣ и тиранитѣ, той ще донесе равенство и братство между народитѣ.“ И съобщавалъ Ботийовъ, че „новата наука“ печелила все повече партизани, и не е далечъ денътъ, когато ще грейне „сълѣнцето на новия животъ“. За да направи до-стѣпна проповѣдта въ клуба, той се ползвалъ отъ положението на Калоферъ, отъ неговата кратка история, и примѣрите отъ турското правосѫдие, които Калоферци наблюдавали. Противъ правителството, чорбаджията и царя, ето кждѣ трѣбва да бѫдатъ насочени стрѣлите.

Покрай жестоките рѣчи противъ чорбаджийската каста и правителството, Христофоръ Ботийовъ държалъ и нѣколко антидинастически рѣчи, една отъ които направила силно впечатлѣние. За да докаже, че царетѣ сж винаги една национална опасность, Христофоръ Петковъ се докосналъ до сѫдбата на Людовика XVI. „Народътъ, казалъ нашиятъ комунистъ, искаше да се освободи, искаше да се избави отъ феодализма и провѣзгласи всеобща революция. Но когато неговите законни избраници засѣдавали въ народното събрание да ограничатъ правата на кралската властъ, Людовикъ XVI. създалъ контра революция. Уловенъ като лисица въ капанъ, и запитанъ, защо на 23. юни 1789. година пратилъ войски да заградятъ народното събрание, като искалъ да диктува закони на нацията, той отговорилъ: „заштото не сѫществува законъ, който да ми забранява това. Азъ бѣхъ господарь да заповѣдамъ на войските да тръгнатъ“. Този тиранически отговоръ — продължилъ рѣчта си българския комунистъ — показва, че царетѣ не само сж една постоянна опасность,